

SECONER-NIEUWS

IN DEZE EDITIE:

<i>Van de bestuur- en redactietafel</i>	1
<i>Een stem uit het verleden</i>	4
<i>Bericht uit Senegal</i>	6
<i>Arjan Vijverberg, 15 jaar medische dienst</i>	8
<i>Woordspelingen</i>	11
<i>Seconer-Nieuws in lock down</i>	12
<i>Privé bedrijfsuitje</i>	14
<i>Op trainingsmissie</i>	16
<i>Jaarverslag 2019</i>	18
<i>Puzzels, grappen en meer...</i>	20
<i>Personalia</i>	21
<i>Contactadressen</i>	2\20

Seconer-Nieuws en AVG

Zoals jullie eerder in Seconer-Nieuws hebben kunnen lezen mogen gegevens niet meer zomaar, zonder toestemming, worden verstrekt aan derden. We ontvangen dus niet meer automatisch gegevens van de pensioenuitvoerder of de administratie van bpRR.

Het is daarom belangrijk dat u ons laat weten wanneer:
- u met pensioen gaat,
- u een bericht van overlijden wilt doorgeven,
- u Seconer-Nieuws wilt ontvangen.

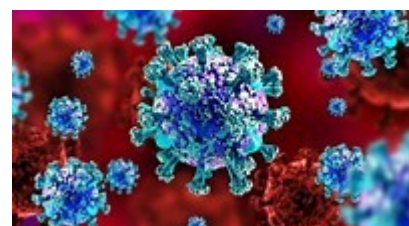
U kunt berichten doorgeven op het mailadres:

Redactie@seconer.nl

VAN DE BESTUUR- REDACTIETAFEL

Het zijn bijzondere tijden.....

Nog maar enkele maanden geleden was alles nog normaal en waren we als bestuur bezig met o.a. het voorbereiden van de reünie 2020. Inmiddels ziet de wereld er totaal anders uit. Velen zijn besmet geraakt met het Covid-19 virus waaraan ook veel mensen zijn overleden. Voor zover wij weten is er geen Seconer deelnemer overleden aan het Covid-19 virus.

Inmiddels leven we in een 1,5 meter samenleving met veel regels en zitten we in een economische crisis. Vele bedrijven verkeren in problemen en wat het voor de burger gaat betekenen is nog niet duidelijk. Als bestuur en redactie van Seconer-Nieuws zijn we sedert het begin van de Covid-19 uitbraak niet meer bij elkaar geweest en communiceren we via email en telefoon. Om diezelfde reden hebben we als redactie van Seconer-Nieuws moeten besluiten om de editie van april 2020 te verdagen naar juli 2020.

Inmiddels zijn de maatregelen versoepeld en hervatten de samenleving en het bedrijfsleven weer enigszins het normale leven, ook al zijn er nog regels en beperkingen.

We hopen dat het met iedereen goed blijft gaan en dat er niet opnieuw vele besmettingen met het Covid-19 virus ontstaan nu de maatregelen verregaand zijn versoepeld. Het virus is nog niet weg!

Blijf daarom goed opletten en volg de regels, m.n. de 1,5 meter afstand!

Reünie 2020 geannuleerd:

Middels een email en een bericht op onze website (<https://www.seconer.nl/>) hebben we de Seconer deelnemers geïnformeerd over het feit dat we helaas hebben moeten besluiten om de reünie 2020 te annuleren. Enerzijds omdat we de reünie niet goed konden voorbereiden i.v.m. gesloten faciliteiten, beperkingen in busvervoer, etc. en anderzijds omdat we het niet verantwoord vinden om met ca. 250 personen bij elkaar te komen.

We betreuren het dat we deze beslissing hebben moeten nemen en we gaan onze uiterste best doen om in 2021 weer een leuke en veilige reünie te organiseren.

bp Raffinaderij Rotterdam:

Er is op de raffinaderij sinds het begin van het jaar veel aan de orde. Na het aantreden van Bernard Looney, de nieuwe CEO van bp, is een omvangrijke reorganisatie gestart met de titel "re-invent bp" waarin upstream en downstream volledig zijn geïntegreerd. Om deze reorganisatie goed vorm te geven is het senior leidership van bp vervangen. Nu geeft Gordon Birrell leiding aan Production & Operations en is Amber Russel verantwoordelijk voor alle raffinaderijen binnen de groep.

"re-invent bp" moet de organisatie van bp opnieuw vormgeven zodat bp klaar is voor de nieuwe energiewereld, de energietransitie. Zo wordt bp voortaan geschreven met kleine letters, dus geen typefout.

Door het management van de raffinaderij worden er veel veranderingen verwacht, maar veel invloed op die veranderingen is er niet. De reorganisatie wordt namelijk top-down doorgevoerd. Wel is Casper Arink, maintenance manager, opgenomen in het design team en kan dus de belangen van bpRR enigszins behartigen.

Kort na de eerste aankondigingen betreffende de "re-invent bp" reorganisatie brak de Covid-19 pandemie uit met grote gevolgen voor iedereen. Door het management van bpRR is de uitbraak uiterst serieus genomen en zijn direct flinke maatregelen getroffen. Zo is het RMO (Refinery Main Office) zo goed als gesloten en zijn medewerkers vanuit huis gaan werken. Operations is op minimale bezetting overgegaan en waar mensen niet thuis konden werken zijn voorzieningen getroffen om besmettingen te voorkomen.

Er werd een incident management team (IMT) opgericht om de effecten van de Covid-19 pandemie zo goed mogelijk te begeleiden en op tijd noodzakelijke maatregelen te implementeren.

Eén van de maatregelen was het opzetten van een rood en blauw team waarin o.a. maintenance en leidership zijn opgenomen. De rode en blauwe teams werkten wisselend een week op de raffinaderij terwijl het andere team, voor zover mogelijk, thuis werkte.

Zoveel medewerkers vanuit huis laten werken ging natuurlijk niet gelijk van een leien dakje, medewerkers moesten thuis een werkplek inrichten, IT ondersteuning moest worden geregeld, en nieuwe manieren om samen te werken en te communiceren moesten worden gevonden.

Dat de bpRR organisatie ook dit soort calamiteiten aan kan is gebleken en bevestigd door het dankwoord van Emilio Marin in de Wij bij bp, editie juni 2020.

"Beste collega's,

In de updates van de afgelopen weken hebben wij het continu benadrukt: wat zijn wij trots op jullie allemaal! Nog nooit hebben wij ons in een situatie bevonden als de huidige en ondanks de vele (persoonlijke) uitdagingen die wij allen hebben, konden we op jullie rekenen. Of het nu ging om het ongepland repareren van een onderdeel, het omgooien van werktijden, het opereren van de fabrieken met minimale bezetting, het thuiswerken onder (niet altijd) ideale omstandigheden, het is groots wat jullie hebben laten zien."

Van de bp organisatie in Nederland (bpNL en bpRR) zijn een aantal medewerkers besmet geraakt met het Covid-19 virus. Een 5-tal medewerkers hebben op de Intensive Care gelegen, waarvan één persoon voor een periode van 5 weken. Inmiddels is iedereen weer thuis en waar nodig aan het revalideren.

De economische gevolgen van Covid-19 hebben ook een enorme impact. De olieprijsen zijn laag en er is een sterk verminderde afname van producten. Deze omstandigheden noodzaakten bp om forse bezuinigingen door te voeren die ook op de raffinaderij van grote invloed zijn.

Zo heeft bp aangekondigd dat er nog dit jaar van ca. 10.000 medewerkers wereldwijd afscheid zal moeten worden genomen en zijn op de raffinaderij stevige besluiten m.b.t. kostenbesparingen genomen.

Het laatste nieuws is dat bp zijn petrochemische divisie heeft verkocht aan Ineos.

bpRR is geen onderdeel van de verkoop, maar bp Geel bijvoorbeeld wel.

Omdat we besloten hebben dat de reünie dit jaar niet door kan gaan heeft het Seconer bestuur het initiatief genomen om met Myrthe Geenen (HR-Manager) in overleg te gaan over het terugstorten van een aanzienlijk deel van onze jaarlijkse subsidie.

Hiermee toont Seconer aan nog steeds zeer betrokken te zijn bij het wel en wee van de bp Raffinaderij Rotterdam en bij te willen dragen in het reduceren van de kosten.

Enquête Seconer bijeenkomsten:

Als bestuur van de Stichting Seconer vroegen wij ons af of het organiseren van een jaarlijkse reünie op een leuke locatie nog aansloot bij de behoefte van al onze Seconer deelnemers. We constateren al geruime tijd dat gepensioneerden van diverse afdelingen niet of nauwelijks deelnemen aan de jaarlijkse bijeenkomst. Om uw mening te peilen hebben we in de editie van januari 2020 van Seconer-Nieuws een enquête opgenomen.

Er is helaas niet massaal deelgenomen aan de enquête, 28 deelnemers hebben de moeite genomen om de enquête in te vullen en terug te sturen.

Het resultaat laat zien dat 85% van de respondenten zich uitspreekt voor het handhaven van de reünie zoals die in de afgelopen jaren is georganiseerd. Voor een bezoek aan de raffinaderij i.c. met een rondleiding met aansluitend een diner sprak 30% zijn voorkeur uit en voor het organiseren van een bootreis met bezoek aan een evenement heeft 34% een voorkeur uitgesproken.

Afgaande op de resultaten van de enquête en de feedback die wij tussentijds ontvangen kunnen we concluderen dat de jaarlijkse reünie de voorkeur heeft met mogelijk een keer als afwisseling een bootreis of een bezoek aan de bp Raffinaderij Rotterdam.

Naamgeving Seconer:

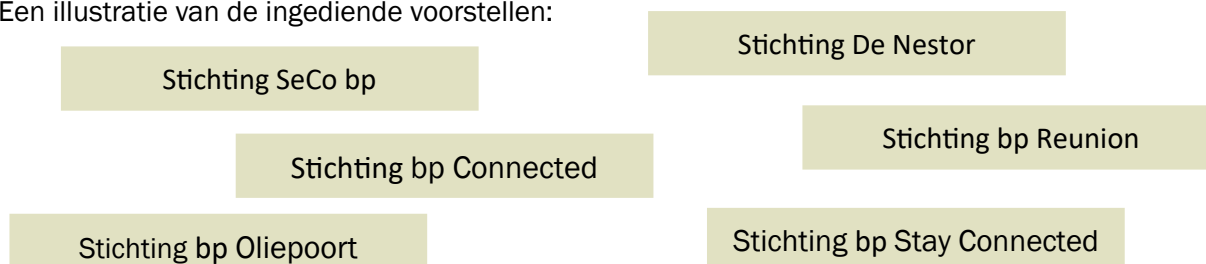
In de vorige editie van Seconer-Nieuws stonden we stil bij het 20-jarig bestaan.

Als bestuur zijn we van mening dat het tijd wordt om de naam Seconer en Seconer-Nieuws meer te laten aansluiten bij de actuele situatie. Seconer is een samenvoeging van Stichting Seniorenkontakt Nerefco. Zoals we weten is het nu alweer 13 jaar geleden dat Nerefco is opgegaan in bp Raffinaderij Rotterdam.

Op het verzoek om met ons mee te denken over een nieuwe naam voor onze stichting is beperkt gereageerd. Wel zijn er een aantal leuke voorstellen gedaan.

Het bestuur zal zich, zodra wij weer een keer bij elkaar komen, buigen over de voorstellen en vaststellen of er een bruikbare naam tussen de voorstellen zit die acceptabel is en ook een beetje lekker “bekt”

Een illustratie van de ingediende voorstellen:

Het bestuur en de redactie.

STEMMEN UIT HET VERLEDEN....

Wim Jongejan

Een controle op het juiste mailadres herstelde het contact met enkele bp Raffinaderij medewerkers die lang geleden de raffinaderij hebben verlaten. Wim Jongejan, destijds hoofd van Security, heeft de raffinaderij na 27 dienstjaren in 1997 tijdens de "Lean and Mean" ontslagronde verlaten en is sinds 2007 gepensioneerd.

Wim attendeerde ons op een artikel in het AD dat Gerard Kater heeft geschreven over de oorlogswinter.

Omdat we dit artikel graag wilden publiceren in Seconer-Nieuws hebben we contact opgenomen met Suzanne en Gerard Kater en hen gevraagd of wij het artikel mochten publiceren. Suzanne en Gerard reageerden hier positief op en nodigden de redactie uit voor een kopje koffie en een leuk gesprek. Vanwege het corona virus hebben we nog even afgezien van een ontmoeting, maar we gaan elkaar zeker ontmoeten zodra het weer verantwoord is.

Voor diegene die Suzanne en Gerard niet kennen; Suzanne was zo'n 40 jaar geleden de verpleegkundige op de raffinaderij, Gerard was destijds Superintendent Personeelszaken en heeft de raffinaderij zo'n 28 jaar geleden, kort na de Joint Venture onderhandelingen waaruit Nerefco is ontstaan, verlaten.

Herinneringen aan de hongerwinter.

In 1944 was ik zes jaar en woonde met mijn moeder en mijn zusje Lenie, 2 jaar, in de Loosdrechtsestraat te Den Haag. Mijn moeder en mijn vader die schoenmaker was, waren in 1942 gescheiden. Door de oorlogsomstandigheden had mijn vader geen werk en om toch een alimentatie te kunnen betalen ging hij in Duitse dienst. Wij hebben hem pas na de oorlog teruggezien toen hij als gerepatrieerde uit Duitsland gevangen werd gehouden in de Prinses Julianakerk te Duindorp.

Ons inkomen was karig en mijn moeder ging op de fiets regelmatig naar het Westland om wat eten bij elkaar te sprokkelen. In de hongerwinter liet ze ons met angst en beven alleen. Ze huilde een keer toen ze thuiskwam en Lenie en mij aantrof in het kinderledikantje met een elektrisch kacheltje om ons enigszins warm te houden. Ik begreep haar verdriet niet omdat ik inmiddels groot genoeg was om op Lenie te passen.

Het mooie in die tijd was dat iedereen elkaar hielp in het overleven. In mijn herinnering staat me bij dat we St Nicolaas vierden bij tante Rika die met twee dochttertjes maar zonder echtgenoot vlak bij ons woonde in de Naarderstraat. De Sint gaf ons allen een cadeautje en aan tante Rika een maaltje aardappelen. Groot was mijn verbazing dat tante niet Sinterklaas bedankte maar mijn moeder met een stevige omhelzing. Dat was voor mij het moment om het geloof in Sint te verliezen.

Regelmatig patrouilleerden Duitse soldaten door onze straat. Soms waren er geruchten dat Nederlandse mannen werden opgepakt om de Duitsers te helpen. Wij hadden een portiekwoning op de begane grond en boven ons woonden drie burens waarvan de man nog in huis was. Pas na de oorlog heb ik van mijn moeder gehoord dat zij de drie mannen onder onze slaapkamervloer tussen de fundamenteën zich lieten verstoppen. Dit moest heel stilletjes gebeuren om te vermijden dat Lenie en ik op de hoogte waren en aan anderen zouden kunnen verraden dat onze moeder de burens verborg.

Op nieuwjaarsdag 1945 lanceerden de Duitsers de zoveelste V2 vanuit het Haagsche Bos richting Engeland. Regelmatig was de lancering van de raket gebrekkig en stortte deze al spoedig neer zonder het doel te bereiken. Op die eerste januari verwoestte de V2 een groot gedeelte van de Indigostraat, ongeveer 500 meter van ons woonhuis. De ravage was groot in de hele wijde omtrek.

Bij ons sneuvelde het grote raam in de woonkamer. Buren hielpen ons en timmerden onze schuurdeur voor het gat van bijna twee vierkante meter. Die schuurdeur hebben we niet hoeven gebruiken om in de kachel te verstoken; we hadden onze elektrische kachel en konden gelukkig nog op gas koken. De gasmeter was door een buurman opengebroken waardoor we steeds weer dezelfde gaspenning konden benutten die nodig was voor de gaslevering.

Het was donker in onze woonkamer en de tocht was door de kieren rond de schuurdeur goed voelbaar. Overdag zaten we in de keuken met de deuren dicht en ons elektrische kacheltje. Plotseling herinnerde moeder zich dat onze onderduikers tijdens hun verblijf gezien hadden dat er onder onze vloer nog stukjes hout lagen die bij de bouw van ons huis in 1932 waren achtergelaten. Zij wees mij waar het luik in de slaapkamer was en vroeg me met een kaarsje in mijn hand de stukjes hout te verzamelen. S' avonds werd de kachel die al tijden niet meer had gebrand aangestoken en genoten we van de warmte. We werden slaperig en doken al vroeg met zijn drieën in het grote bed waar we al de hele oorlog in sliepen om elkaar warm te houden.

De volgende morgen werd ik wakker geschud door een van onze buren. Er had een kennis van ons aangebeld maar er werd niet open gedaan. De buren wisten zeker dat we thuis waren. Er werd dus wederom gebeld, op de deur gebonsd tot dat moeder ergens in haar bewusteloze toestand reageerde. Zij liet zich uit bed vallen en kroop naar de voordeur die ze open kon krijgen omdat die niet op het nachtslot zat. Er was koolmonoxide geproduceerd door onze kachel. De schoorsteen was verstopt omdat er op het dak waarschijnlijk kinderen stenen in de afvoerpijp hadden gegooit. Dat was het verhaal maar het kunnen ook vogels zijn geweest die daar hun nest hebben gebouwd.

Wij kwamen er alle drie goed van af. Het huis werd gelucht, wij kregen buiten frisse lucht en gingen weer door. Het laatste wat ik me nog herinner uit die maanden was dat goed voedsel niet meer was te verkrijgen en dat wij na een volgende zoektocht van moeder bij de boeren werden verblijd met een zak bloembollen die tegen heug en meug werd geconsumeerd.

Er werden tegen het einde van de oorlog door de geallieerden nog voedsel- droppings gedaan. We hoorden de vliegtuigen maar wisten niet waar het voedsel te vinden was. Met een tasje in mijn hand liep ik richting Loosduinen en kwam onverrichter zake terug. De daarop volgende weken konden we bij de bakker Zweeds wittebrood kopen.

Een paar maanden later vierden we de bevrijding. Nooit heb ik méér blijde gezichten gezien dan toen.

Gerard Kater, 11 december 2019.

- Gerard Kater (82), Den Haag

BERICHT UIT SENEGAL NR. 29

Aad van Biezen, oud laborant en later Waste Coördinator bij Texaco/Nerefco woont al vanaf 2007 in het West-Afrikaanse land Senegal.

Een land waar officieel Frans wordt gesproken als gevolg van het koloniaal verleden. Op de scholen wordt wel Frans onderwezen maar thuis wordt de taal van de stam van herkomst gesproken. Net zoals in Nederland waar ook nog wel Fries, Gronings of Limburgs in huiselijke kring wordt gesproken. Het maakt het leven in Senegal er niet gemakkelijker op, als je als kind in een mengelmoes van talen opgroeit. Aad beschrijft hier het leven van zijn Kokkin Baty die het als kansarm meisje bepaald niet getroffen heeft.

Mijn kokkin Baty kwam onlangs bij mij met de simpele vraag: "Hoeveel mensen komen er eten?" Bij deze gelegenheid kwam ik er achter, dat ze maar een klein beetje kon tellen, NIET rekenen lezen of schrijven! Dat was niet erg oplettend van mij geweest. Deze vrouw is ongeveer in 2008 bij ons komen werken als dienstmeisje, bonne (Fr.), en ongeveer 22 jaar oud.

In die tijd bestierde mijn ex partner Yayi het huishouden, zij stuurde het personeel aan.

Ik had toen weinig bemoeienis met de twee wakers en ook de twee dienstmeisjes.

Baty, haar volledige naam is Fatuomata Gning. Baty is nooit naar school geweest. Zij is als peuter weggegeven aan een zuster van haar moeder, in een dorp 25 km vanaf Toubacouta.

Deze tante kreeg een baan bij een blanke in het Engels sprekende buurland Gambia en zoals hier de gewoonte is nam deze vrouw Baty mee naar haar werk. Of is mogelijk daar intern gaan wonen met de peuter. In de tijd dat Baty nog bij haar moeder was, spraken ze de Stamtaal Wolof. In Gambia echter was de voertaal Engels en de stamtaal Mandinke. In deze periode is Baty nooit naar school geweest.

Na een aantal jaren is ze door omstandigheden weer bij haar moeder in Toubacouta teruggekomen. Baty is dus met een mengelmoes van talen opgegroeid zoals: de Afro-stamtalen Wolof, Madinke, en Serrer plus de Europese "stamtalen" Engels en Frans. Niemand heeft haar ooit les gegeven toch verstaat ze mijn Engels wel een beetje! Yayi heeft haar indertijd aangenomen en onder haar leiding heeft ze leren koken, onderling spraken zij dan Wolof. Yayi zelf, heeft al vanaf haar tiende jaar goed koken geleerd bij Fransen en een Engelse kok.

Nog in de periode van voor mijn scheiding van Yayi is Baty getrouwd met Chekh (kh is een g), een alleraardigste jonge reus van 1,98 m. en 105 kg. Hij is werkzaam als timmerman in de buurt.

Een dure dochter

De moeder van Baty ging vóór het huwelijk plotseling moeilijk doen! Chekh moest ineens 3.500.000CFA = € 4300.- als bruidsschat betalen. Dat was natuurlijk onmogelijk, zijn salaris varieerde van €15.- tot €30.- per maand. Deze situatie heeft een paar maanden gesudderd, maar de families kwamen er niet uit.

De moeder van Baty, maman Coumba is een goedlachse, beetje ijdele vriendelijke vrouw.

Nu wilde het geval dat ik in mijn voorraadkast nog wat zaken had liggen, als bodylotion en een paar geurtjes van de Action enz. Daar heb ik een mooi pakketje van gemaakt en meegenomen naar maman Coumba. Het pakketje viel in de smaak als God's woord in een Ouderling. Direct ging een nog thuiswonende dochter een fles mineraalwater voor mij kopen. De sfeer was opperbest en na een uurtje over van alles en nog wat gekletst te hebben kwam het huwelijk en bruidsschat voor Baty ter tafel. Ik heb haar uitgelegd dat haar dochters misschien wel meer waard waren dan de gevraagde 3.500.000.- CFA ! Dat was ze volmondig met mij eens. Maar ik legde ook uit dat als zij zich zo bleef opstellen met haar hoge eis dat zij hiermee nooit dat bedrag en een getrouwde dochter zou krijgen, maar wel over een jaar of wat een ongetrouwde dochter met een baby in huis.

Ze schrok hevig van dit idee en wilde dat zeker niet. Ik heb haar voorgesteld; laat die bruidsschat nou schieten, dan betaal ik €100,- voor de receptie en voor maman Coumba een nieuwe jurk. In goede harmonie gingen we uit elkaar. De volgende dag stond maman Coumba al weer voor de deur met de boodschap; dat ze konden trouwen zonder bruidsschat! En, oh ja, kan ik het geld voor de jurk alvast krijgen? "Pas de problème madam Coumba" zei ik, Merci msr. Adriano" **eind goed al goed.....**

Nou ja, dat dacht ik. Op de onverwachte gevolgen van dit huwelijk had ik niet gerekend. Daar vertel ik de volgende keer weer over.

Groeten van Aad van Biezen, Toubacouta Senegal.

ARJAN VIJVERBERG 15 JAAR MEDISCHE DIENST

Arjan Vijverberg is voor vele Seconers een welbekende collega. Bij het komen en gaan passeer je altijd deze poortwachter van de medische dienst van bpRR. Ondertussen is hij ook het aanspreekpunt voor medisch/psychisch advies en voor praktische hulp.

Enthousiast vertelt Arjan over zijn werk, alsof het zijn hobby is. "In de afgelopen 15 jaren is er veel op Europoort gebeurd en veranderd" vertelt hij. "De bouw van het nieuwe administratiegebouw (Main Office) bij voorbeeld, was een grote gebeurtenis voor ons, met als gevolg de verhuizing van de Medische Dienst naar deze locatie. "Dat was toen wel even aanpakken" zegt Arjan lachend.

In deze bijdrage over de bpRR bedrijfsverpleegkundige, vertelt hij over zijn beroepskeuze, zijn gedegen opleiding, bevalling in de ambulance, levensreddende ingrepen enz. Leest u maar verder, het is te veel om op te noemen.

Vrijdag de 13^e maart.

Deze datum is voor bijgelovigen geen goed voorteken, om eens gezellig bij Arjan Vijverberg langs te gaan voor een Seconer-vraaggesprek.

De bijgelovigen kregen hun gelijk. Deze vrijdagmiddag bleek geen rustige afsluiting van de week te zijn maar een opmaat naar het Corona-weekend met de afgekondigde "Ophok" maatregelen.

De Medische dienst blijkt bij aankomst het "Episch Centrum" te zijn voor informatie over de Corona maatregelen.

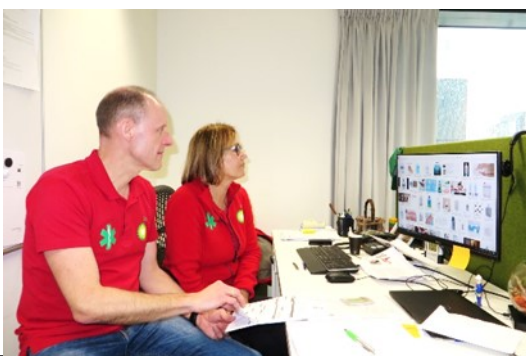
De telefoons van Arjan en zijn collega Louise Hamar rinkelen onafgebroken hun dwingende riedel.

Wachtend, op de gang tegenover het moderne nieuwe kantoor van Arjan, hoor ik door zijn telefoonspeaker een kleuter heftig hoesten. "Wat zal ik doen Arjan" vraagt de vader. "Door mijn zieke dochter ben ik een mogelijke besmettingsbron voor de collega's. Adviseer jij me thuis te gaan werken?" Een oudere collega met bestaande longproblemen krijgt het besliste advies om thuis te blijven en de Corona- richtlijnen te volgen. Een derde vraagt of hij het beeldscherm van zijn bureau mee naar huis mag nemen, voor het geval de thuiswerkperiode lang gaat duren.

Met zijn 15 jaren ervaring, klinkt Arjan rustig, zelfverzekerd en overtuigend. Een rots in de branding voor de bellers die het ook niet meer weten.

Als getuige van deze Corona heksenketel op de medische dienst, besef ik hoe belangrijk het voor een bedrijf is om over een vakbekwame- en goed voorbereide medische ploeg te beschikken.

Calorieënbommen

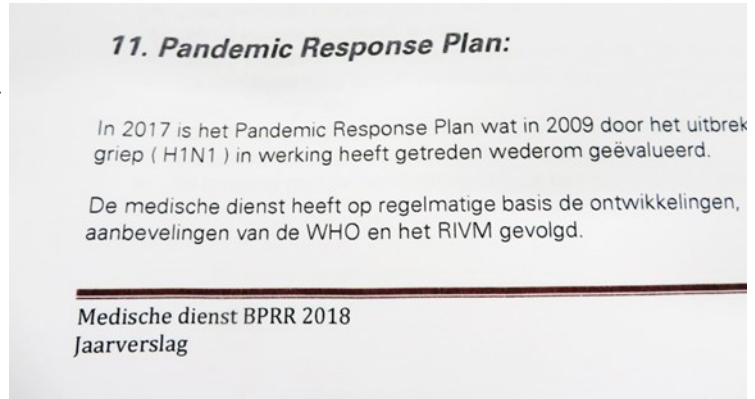
Als het later in de middag wat rustiger wordt, neemt collega Louise in haar kantoor de telefoon aan en vraagt Arjan of ik er "gezellig" bij kom zitten, dan vertel ik je ondertussen over mijn werk van de afgelopen 15 jaar. Als jij dan aan het schrijven bent maak ik ondertussen een powerpoint-presentatie voor de directie. Arjan is voortdurend met wel drie dingen tegelijk bezig, daar kan een Pensionado van Seconer nog wel bij. En zo vertelt hij dat de kluis vol medische dossiers worden gedigitaliseerd. Dat blijkt een enorm karwei, ook in verband met de

wet op de Privacy. Een extern bedrijf is er al jaren mee bezig en nog is het niet gereed. Terwijl hij zijn krentenbollen nogal dik besmeert, komt collega Louise binnen en zegt kritisch: “Goed voorbeeld zeg, die calorieën bommen op je bureau” Arjan lacht betrapt en gaat onverstoord door. Persoonlijk vind ik dat hij die *bommen* vanmiddag dubbel en dwars verdiend heeft. Trouwens, die calorieën zijn straks hard nodig als hij naar Spijkenisse naar huis fietst. (als het niet gaat regenen).

Arjan haalt een medisch jaarverslag uit de kast om te laten zien hoe hij het werkverzuim van de afgelopen jaren op oorzaak heeft uitgesplitst. Eén conclusie was dat spieroefeningen veel kleine incidenten kunnen voorkomen. Deze gevolgtrekking heeft er toe geleid dat de directie toestemming heeft gegeven een moderne sportaccommodatie in te richten. “Het is een populaire oefen/ontspanningsruimte geworden, waar ik trots op ben.” verklaart Arjan.

In het jaarverslag treffen we ook een artikel aan dat op dit moment *top-actueel* is. Naar aanleiding van de SARS virus uitbraak in 2009 is er voor of door de medische dienst een “Pandemic Response Plan” opgesteld met als motto: Be Prepared. De Corona griepvirus uitbraak is natuurlijk wel ingrijpender dan de SARS van 2009 maar door ons “Response Plan” weten we wat van ons verwacht wordt.

Het Pronkstuk van de medische dienst.

Dan komt het moment dat Arjan het pronkstuk uit zijn carrière gaat laten zien. Met de auto (want het regent) op weg naar het administratiegebouw de poort uit. Direct na de draaideur van de achteringang van het MO (Main Office), rechts een smal gangetje door. Dan stap je onverwacht een grote zaal binnen gevuld met professionele sportschool uitrusting. “En.... eh , hoe vind je het?” vraagt de initiatiefnemer van de sporthal. Het is werkelijk prachtig om te zien zeg ik geïmponeerd door de grootse opzet van het plan. En omdat de achterwand één grote spiegelwand is lijkt de ruimte ineens ook twee maal zo groot.

Wat een luxe, als je dit vergelijkt met die ouwe tafeltennistafels die we vroeger van onder de trap samen met Dick Struik, Wim de Bruijn, Nard Vernet, Klaas Otter en nog wat sportievelingen naar de bp-kantine zeulden voor een avondje tafeltennis.

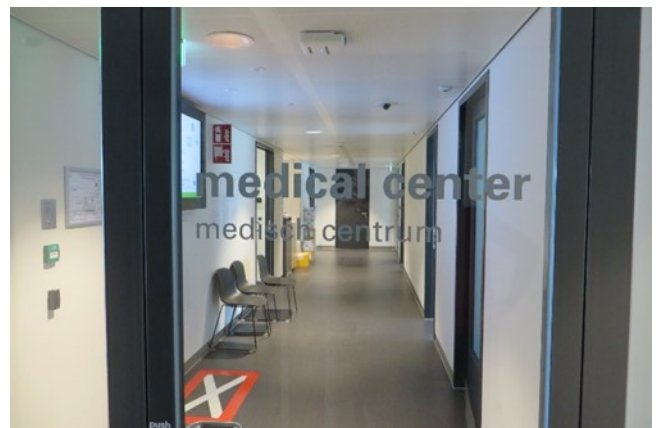
Erg simpel allemaal toen, maar erg gezellig en ook minder individueel. Voor de “Schermstaarders” van tegenwoordig, vertelt Arjan, geeft deze ruimte een mogelijkheid om zonder veel tijdverlies even een uurtje of half uurtje de spieren soepel te maken. Ook goed voor de geest in deze haastige tijd.

Met een hoofd vol indrukken rijden we terug naar de medische dienst, “Nou Piet, maak er wat van hè” zegt Arjan tot slot, ik moet nog een paar mailtjes schrijven.” Als we binnenstappen gaat de telefoon alweer.....

Op weg naar huis besef ik, dat één Arjan Vijverberg in één halve middag meer kan vertellen dan Seco-
nernenieuws in één aflevering kan beschrijven.

Daarom:

In deze eerste aflevering over Arjan Vijverberg hieronder, heeft Arjan op vragen van Seconernieuws uitgebreid geantwoord. Het is het verhaal van en over een enthousiast *mensen-mens*.

Waar en wanneer ben je geboren en waar ben je opgegroeid?

Ik ben geboren in Vlaardingen. Mijn vader werkte destijds in het Holy Ziekenhuis in Vlaardingen. Op mijn 3^e jaar ben ik verhuisd naar Spijkenisse. Mijn vader ging in 1974 werken bij Shell op de medische dienst. In Spijkenisse ben ik opgegroeid en woon er nog steeds met mijn vrouw en 2 dochters (14 en 18 jaar oud). Mijn hobby is sporten. Hardlopen wielrennen en zwemmen.

Welke scholen heb je bezocht, leuke tijd?

Na mijn lagere school en middelbare school ben ik net als mijn vader gaan werken in het Holy Ziekenhuis. Van 1988 – 1992 heb ik daar mijn opleiding tot verpleegkundige gevolgd. In 1993 ben ik in het Holy Ziekenhuis de opleiding IC / CCU verpleegkundige gaan volgen. IC = Intensive Care en CCU = Coronaire Care Unit. Tot 1997 heb ik daar gewerkt. Vanaf 1997 ben ik gaan werken als ambulance verpleegkundige in de regio Zuid Hollandse Eilanden. Ik heb daar de opleiding tot ambulance verpleegkundige gevolgd. Ik heb als ambulance verpleegkundige gewerkt tot 2002. Van 2002 t/m 2004 heb ik een paar jaar gewerkt bij Arbo Unie BV in de acute hulpverlening voor de bedrijven in het Botlek en Europoort gebied. Op 2 januari 2005 ben ik gaan werken op Nerefco wat later is overgegaan in bpRR.

Wat waren de aanleidingen om te kiezen voor het medische beroep?

Mijn beide ouders werkten in de zorg. Dus de interesse is denk ik genetisch bepaald. Het medisch beroep geeft mij veel voldoening omdat ik gewoon van mensen hou.

Kom je uit een echte Shell-familie?

Eigenlijk niet. Mijn vader heeft er bijna 20 jaar gewerkt maar verder was hij ook de enige van zijn familie die er werkte. Alle overige familieleden kwamen uit het Westland dus eigenlijk is mijn vader een buitenbeentje. De rest werkt in de tuinbouw. Ik heb ook lang getwijfeld of ik de tuinbouw in wilde gaan of toch de medische kant op wilde gaan. Het is het laatste geworden.

Wat/wie was je eerste werkgever? Ken je nog leuke voorvallen uit die tijd?

Ik ben als 17 jarig jochie gaan werken in het Holy Ziekenhuis. Ik startte in een klas met 18 nieuwe rekruten. Ik was de enige man tussen al die vrouwen.

Was een erg leuke periode. We waren een hechte klas en deden ook erg veel buiten school om. Gingen we een weekend naar Center-Parcs en liep ik daar met al die vrouwen. Had je die knullen moeten zien kijken als we 's-avonds gingen stappen. Na een beroepsvoorbereidende periode van 7 maanden startte ik in april 1989 als 1^e jaars verpleegkundige op afdeling chirurgie. Steeds ging ik elke 6 maanden naar een andere afdeling toe. Zo kreeg je veel ervaring in alle verschillende voorkomende ziektebeelden. Wat heb ik een lol gehad in die jaren.

Omdat de patiënten ook veel langer in het ziekenhuis lagen kreeg je ook met sommige patiënten best een goede band. Tegenwoordig gaan de patiënten direct naar huis zodra het kan. Soms lagen patiënten enkele maanden in een ziekenhuis omdat ze niet meer terug naar huis konden. Sommige lagen maanden te wachten. We gingen dan op een rustige middag lekker de stad in met de patiënt. Een stuk wandelen en een ijsje of een patatje eten. Kun je je tegenwoordig niet meer voorstellen.

Wanneer was je eerste dag bij Nerefco/bpRR?

2 januari 2005.

Moeilijke tijd voor veel mensen in verband met de turbulente Nerefco-reorganisatie, hoe heb jij dat als nieuwe binnenkomer ervaren?

Toen ik startte bij Nerefco was eigenlijk de grote reorganisatie al voorbij. Wel kon je goed merken dat er veel was gebeurd in de jaren ervoor. Wat mij vooral opviel was dat het best lastig was om dingen te veranderen. Er gebeurden ook nogal wat incidenten in die jaren.

Graag wilde ik, als enthousiaste nieuwkomer veel dingen gaan veranderen maar ik merkte al spoedig dat dit wel de nodige tijd zou gaan kosten.

Zijn er gebeurtenissen in jou medische carrière die in je geheugen gegrift staan?

Jeetje dat zijn er heel wat. Eigenlijk teveel om op te noemen.

Om er een paar op te noemen:

In mijn ambulance tijd kregen we een rit op waarbij we een zwangere aankomende moeder moes-

ten gaan ophalen omdat de zwangerschap niet vorderde. De aanstaande moeder en vader de ambulance in om de aanstaande moeder te vervoeren naar het ziekenhuis in Dirksland.
Waarschijnlijk door het rijden kwam ineens de bevalling heel snel op gang.
Wij moesten dus onderweg echt stoppen en werd er achterin de ambulance een prachtige dochter geboren.

In juni 2010 heb ik denk ik wel één van de meest bijzondere weken meegemaakt.

Een week waarin van alles gebeurde.

Dit was in mijn tijd bij bpRR. Het begon met het dodelijke ongeval van 1 van één van onze contractor medewerkers. Echt dramatisch als je hier bij wordt betrokken. Zal ik nooit meer vergeten. De Tourstart was 2 weken later op 27 juni 2010 in Rotterdam. Ik weet het nog zo goed. We deden enkele dagen na het dodelijk ongeval met een paar collega's mee met de Harbour-Tour. Een wielertocht georganiseerd door het havenbedrijf. De start was in Rotterdam bij de Kuip en we reden richting de Maasvlakte. Er vloog ook een helikopter mee die foto's maakte en wat filmopnames van de wielertocht. Ik reed vrij vooraan en ineens zag ik die helikopter gaan tolleren en neerstorten in een gebied met allemaal duindoorns. Een schroefblad van de helikopter vloog rakelings langs mij heen. Ik ben gestopt en we zijn met een paar man hulp gaan verlenen aan de inzittenden. Was nog een heel gedoe om er bij te komen omdat we een pad moesten maken door de duindoorns heen.

Uiteindelijk zijn er 4 van de 5 inzittenden overleden.

Onder de slachtoffers bevond zich de ex bp-er Rob Cloosterman. Voor zijn vertrek bij Nerefco was Rob jaren lang hoofd Public Relations bij de raffinaderij en verzorgde mede de uitgaven van het bp personeelsblad Oliepoort.

Enkele dagen later kwam er een collega binnengelopen die wat last had van pijn op de borst. Terwijl hij bij mij op de behandeltafel lag en ik een hartfilm maakte werd mij duidelijk dat hij een behoorlijk hartinfarct had. Toen heb ik natuurlijk voor het vervoer naar het ziekenhuis een ambulance gebeld. Ondertussen heb ik hem medicatie gegeven en een infuus. Schiet hij ineens in een ernstige hartritmestoornis. Moest ik hem defibrilleren. Toen de collega was overgedragen aan de ambulance gebeurde dit nog een keer bij de slagboom om de poort uit te rijden bij poort 1. Ik heb toen maar besloten gezien de ernstige situatie om mee gegaan met de ambulance naar het ziekenhuis toe. Later zijn we onderweg nog een keer gestopt om de ritmestoornis die voor de 3^e keer optrad te behandelen.

Toen ik de andere dag hoorde dat de collega in het ziekenhuis gedotterd was en uiteindelijk nauwelijks hartschade had overgehouden kwam het besef dat het wel een hele rare week was geweest met gelukkig een succesvolle afloop.

Ik heb toen maar een paar snipperdagen opgenomen om alles een plek te kunnen geven.
Het gaat om mensenlevens, weet je...!

Hoeveel personen zijn inmiddels al "door je handen" gegaan?

Heel veel, enkele duizenden.

Groeten van Arjan en tot de volgende keer.

ENKELE WOORDSPELINGEN..

Bestaan er wegwerpboemerangs?

Van mensen die nooit wat geven, daar krijg ik wat van.

Hij wacht op een levertransplantatie, maar de levertijd is wel 8 maanden.

Toen ik de prijs van de sla zag, kreeg ik een krop in de keel.

Roken: het blijft een teer onderwerp.

SECONER-NIEUWS IN LOCK DOWN

Het interview met Arjan Vijverberg, medische dienst bp, is een ooggetuige-verslag geworden van wat er gebeurt wanneer het Corona-virus de bp raffinaderij binnensluipt. Vrijdag de dertiende maart was Seconernieuws er op bezoek en getuige van wat de medische dienst die dag allemaal over zich heen kreeg! Al improviserend en verwijzend bewees Arjan dat een bedrijfsverpleegkundige met een noodsituatie kan omgaan.

De vele beperkende maatregelen hebben er wel toe geleid dat Seconernieuws op 15 april 2020 **niet** afgedrukt en **niet** verzonden kon worden. Ondertussen heeft de tijd niet stil gestaan en de Medische Dienst ook niet.

De redactie van S/N was wel benieuwd hoe het op de raffinaderij allemaal verder was verlopen na dat startpunt op die 13^e april. Arjan schetst in onderstaande mail van de **7^e mei**, kort en bondig de genomen maatregelen en hun gevolgen. De samenvatting leest als een spannende film die voorlopig nog niet is afgelopen. Deel twee: "Het Nieuwe Normaal" leest u in de volgende Seconernieuws van??

Beste Seconer-redactie,

7 mei 2020 Europoort.

Dank je wel voor jullie belangstelling :-)

Gelukkig is de rust na 6 dol-dwaze weken weer wat teruggekomen op de medische dienst.

Vanaf eind februari tot half april stond werkelijk alles op zijn kop.

Zo hebben we een groot deel van ons normale werk neer moeten leggen vanwege de Corona maatregelen.

De medische keuringen bijvoorbeeld konden geen doorgang meer vinden.

Maar ook de face fit testen hebben we stil moeten leggen.

Als we een spreekuur hadden waarbij een medewerker wat onduidelijke klachten of luchtwegklachten had dan moesten we dit doen met mondkap, handschoenen, veiligheidsbril en speciale kleding aan.

Ik heb mijzelf echt meerdere keren per dag moeten aankleden en uitkleden.

Wat hebben gedurende deze periode allemaal meegemaakt !!!

Beknopt komt het neer op het volgende:

- ◇ We kregen tientallen telefoontjes van medewerkers met vragen over:
 - Behoor ik tot de risicogroep en wat moet ik doen
 - Mijn vrouw of kinderen zijn ziek en wat moet ik nu doen
 - Ik voel mij eigenlijk gewoon prima maar ben wel wat verkouden, wat moet ik doen
 - Ik ben in contact geweest met iemand die positief is getest. Ik voel mij goed, wat moet ik doen
 - etc
- ◇ We hebben een paar medewerkers (zowel bpRR als contractors) op het bedrijfsterrein gehad die positief getest zijn op corona.
- ◇ We moesten onder de collega`s een contact onderzoek uitzetten wat gedaan werd door de teamleider van betrokken medewerker.
- ◇ De medische dienst ging vervolgens eventuele medewerkers informeren indien zij nauw contact hadden gehad met de positief geteste collega. Zij kregen info en advies vanuit de medische dienst.
- ◇ Ook moest de werkplek en bijvoorbeeld de lunchlocatie van deze positief geteste medewerker extra worden schoongemaakt.
- ◇ Omdat alles nieuw was moest er vaak ad-hoc een werkprocedure of protocol gemaakt gaan worden.

- ◇ Er is een app gemaakt om een goed beeld te krijgen hoeveel medewerkers niet volledig inzetbaar zijn voor de werkgever.
Er waren namelijk veel verschillende vormen van afwezigheid door medewerkers zoals:
 - Volledig thuiswerken op verzoek van werkgever
 - Een groep collega's is verdeeld in rode en blauwe teams. De ene week was team rood op de raffinaderij en de andere week was team blauw aanwezig.
 - Lichte corona klachten en mag daarom niet naar het werk toe maar kan wel vanuit huis werken
 - Ziek thuis door corona en kan niet werken
 - Opgenomen door corona in het ziekenhuis
 - Ziekte overig en kan niet werken
 - Behoort tot risicogroep en blijft daarom thuis
 - Gezinslid is positief getest en blijft daarom uit voorzorg thuis
- ◇ Bijna dagelijks heb ik deelgenomen aan video calls met het Global Health team over de te nemen strategie van bp.
- ◇ Bestellen van persoonlijke beschermingsmiddelen zoals mondkapjes, handschoenen, disposable schorten, handdesinfectants etc.
- ◇ Inmiddels zijn we bezig om te kijken hoe we het beste de stap kunnen gaan maken om medewerkers gefaseerd weer terug te laten keren naar het werk toe.

Gelukkig is men steeds meer gewend geraakt aan het "nieuwe normaal".

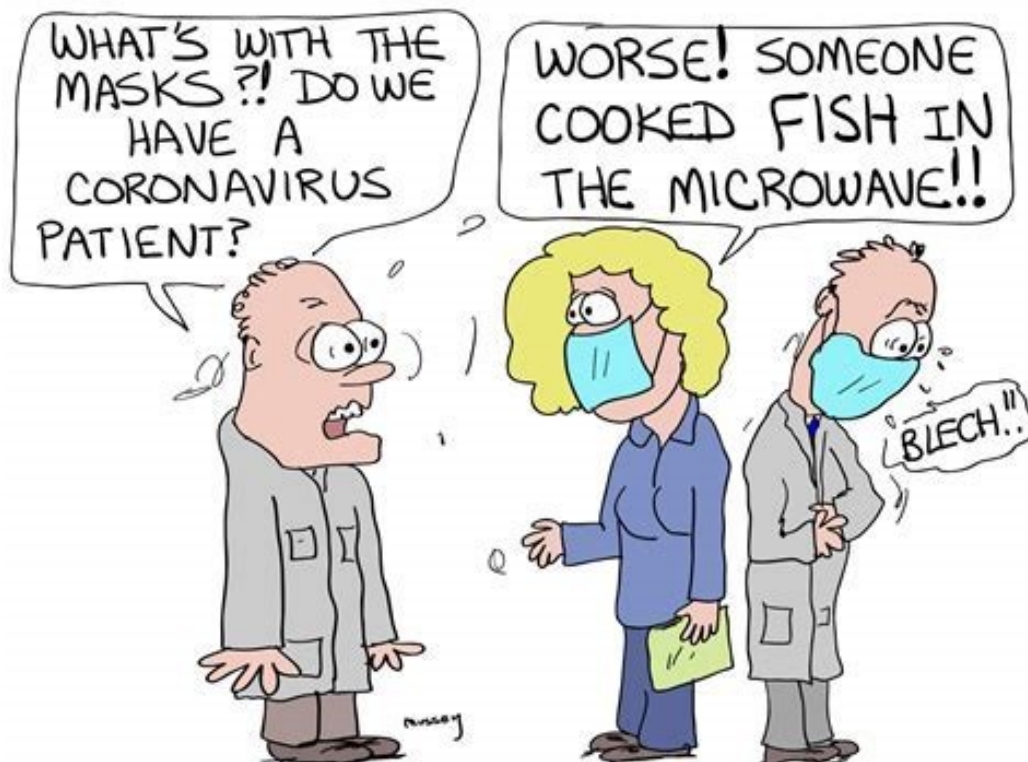
We merken dat het nu stilte is na een flinke storm.

Maar we verwachten nog wel de nodige drukte.

Komt er een nieuwe storm? En al het werk wat is stilgelegd moet ook weer worden opgepakt.

Kortom we proberen nu even op adem te komen om ook de rest van de te verwachte drukte op te kunnen vangen.

Beste oud-collega's blijf voorzichtig en gezond,
Groeten van Arjan Vijverberg.

PRIVÉ BEDRIJFSUITJE NAAR.....

Eens in de twee jaar is er in de Ahoyhallen een beurs voor de toeleveringsindustrie aan de grote scheepvaart, "Europort" geheten. Het is nu al een aantal jaren een soort traditie geworden om daar met een paar oud-collega's naar toe te gaan. De afgelopen winter was het weer zover. Ruim van tevoren hadden we ons aangemeld, want dat moet. Je krijgt namelijk bij aankomst direct een badge op met daarop je firma en functie. Dat is wel een beetje lastig als je al meer dan tien jaar met pensioen bent, maar "privé geïnteresseerd" wordt gelukkig ook geaccepteerd. De enorme hoeveelheid stands, verdeeld over even zoveel hallen is indrukwekkend en we moeten daarom dus wel een beetje kieskeurig zijn.

Iedereen is er.

Bedrijven die ook maar iets te betekenen hebben in de scheepvaartbranche kunnen het zich gewoon niet veroorloven om zich *niet* op zo'n beurs te presenteren, dus ze moeten daar gewoon zijn om mee te kunnen blijven doen in de business. Het gaat van megajachten tot supertankers en alles wat daarmee te maken heeft. Ook firma's die analysers leveren en heel veel meet en regelsystemen worden er gepresenteerd. De standhouders in kwestie moeten zich zodoende een week lang, hele dagen ophouden in **die** stands tot vervelens toe. Ze zijn dus bijna altijd blij met wat afleiding in de vorm van een stel oudere jongeren die hen de gelegenheid geven hun kennis over hun product te etaleren.

Geen cent . . .

Als je ook maar even stil blijft staan bij een stand, word je meteen aangesproken door de heer of dame in kwestie, die vervolgens belangstellend vraagt of ze iets aan je mogen uitleggen over hun beslist unieke product. Er wordt daarbij tegelijk met een schuin oog naar je badge gekeken om te zien wat voor vlees ze in de kuip hebben. We haasten ons dan te zeggen dat ze aan ons écht geen cent zullen verdienen, maar dat we wel een professionele belangstelling hebben voor het product in kwestie want we hebben allemaal een ruime ervaring in de diverse takken van de olie-industrie. Welk bedrijf dat dan was?

Ons antwoord is dan meestal de aanleiding om ons wat te drinken aan te bieden, waarbij soms ook de vraag viel van; zeg, kennen jullie die en die, en werkt die nog steeds bij jullie? Je komt als vertegenwoordiger blijkbaar niet makkelijk binnen bij bp Europoort. Als er dan ook nog eens gerichte vragen worden gesteld het product in kwestie, die inderdaad de indruk wekken dat we er een beetje verstand van hebben, ja dan wordt het al weer gauw een gezellig gesprek.

Bekend gezicht

Wat standhouders ook heel goed blijken te weten is, dat alle mannen eigenlijk nog net grote kinderen zijn en dus dol zijn op snoepen. De meeste stands hebben dan ook wel wat te eten of te drinken op de toonbank staan. Vooral rond lunchtijd is dat allemaal duidelijk te zien. Het liep inmiddels tegen het eind van de middag en we waren allemaal een beetje moe gepraat en geslenterd en besloten er maar eens een punt achter te zetten. Net toen we naar de uitgang liepen werd mijn oog getrokken naar een stand met veel oranje objecten erin. Oranje is de kleur van veiligheidsmiddelen op zee en als watersporter wilde ik dat nog wel graag even zien, dus wij erheen. Ook hier bleek er weer wat te snoepen te zijn. Een aantrekkelijke dame stond achter een toonbank "Real Dutch stroopwafels" te bakken. Er lag al een hele stapel klaar. Of we er misschien ook trek in hadden.

Nou ja, als u zo aandringt . .

Het werd zodoende al snel opnieuw een gezellig gesprek en op een zeker moment viel de naam bp. Oh, zei de dame, Mijn Opa heeft ook bij bp gewerkt. Zo was onze reactie, wie was je Opa dan wel? Nou, dat was Bob Purvis was het antwoord... We vielen even stil. We wisten natuurlijk allemaal wel dat Bob was overleden, maar helemaal vergeten was hij zeker niet.

Ik keek Laura nog eens goed aan, want dat was haar naam, en nu ik dit wist, zag ik nu toch wel iets bekends in haar uiterlijk. Je lijkt wel een beetje op je Opa kon ik nog net uitbrengen. Dat klopt hoor antwoorde ze vrolijk. Dat hoor ik wel vaker. Qua karakter lijkt ik trouwens ook wel op hem. Nou dan ben je vast een pittige tante hoor zei een van ons. Oh ja hoor, dat klopt wel, was Laura's directe antwoord. We hebben vervolgens haar emailadres genoteerd en afgesproken dat als we hier iets over zouden schrijven we haar een kopie van het artikel zullen sturen, en dat is inmiddels gebeurd. Het was weer een bijzondere en ook zeer onverwachte afsluiting van een leuke dag. Het zijn toch vaak dit soort onverwachte gebeurtenissen die een dag extra kleur geven. Zo ook nu weer. . .

Rob van Breda en Piet van Kessel

OP TRAININGSMISSIE...

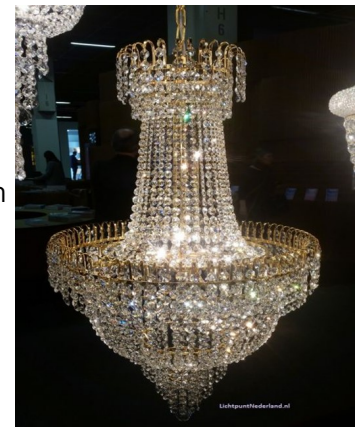
Zoals de meesten van ons heb ik voordat ik bij bp kwam werken eerst nog wel wat andere werkgevers gehad. Eén daarvan was een bekend leverancier van elektronische Laboratorium apparatuur zoals spectrofotometers, gaschromatografen en meer van dat soort analyse apparatuur. Dat bedrijf was van oorsprong Amerikaans, maar had ook fabrieken in Duitsland, Engeland en Japan.

Kwam er nieuwe apparatuur in het leveringsprogramma, dan moest je daar als service engineer natuurlijk kennis mee maken. Je deed dan (meestal een week) mee aan een technische training. Vaak was dat bij een van de fabrieken, maar soms ook bij een vestiging ergens in Europa.

Bodensee

Populair waren de trainingen in Duitsland, want die fabriek stond direct aan de Bodensee met een prachtig uitzicht over het meer en de hotels en restaurants waren er van een uitstekende kwaliteit. Je was daar ook beslist niet eenzaam, want er waren dan nog veel meer collega-engineers vanuit andere Europese landen en soms ook wel afkomstig uit een of ander Aziatisch land. Eén van hen vertelde ons eens wat een collega van hem ooit was overkomen. Het verhaal speelde nog in de periode van de koude oorlog en die collega moest ergens in Rusland een instrument komen repareren. Hij logeerde daar in zo'n hotel, speciaal ingericht voor buitenlanders en was al vooraf gewaarschuwd dat die hotels daar vol zaten met af luisterapparatuur.

Microfoons

Er was natuurlijk geen enkele vorm van vertier en zonder enige vorm van afleiding en alleen zittend op zijn hotelkamer vroeg hij zich af waar die af luistermicrofoons toch allemaal zouden zitten. Achter de schilderijen was niets te vinden en onder het bed vond hij ook niks, maar op een zeker moment vond hij onder het vloerkleed een koperen plaat die met een aantal schroefjes vast zat. Hij had zijn gereedschapskoffer natuurlijk bij de hand en besloot die microfoon maar eens wat nader te gaan bekijken. Hij draaide de schroeven één voor één netjes los en net toen hij de laatste losdraaide en hij net de plaat wilde oplichten om te kijken wat daar nou onder zat, hoorde hij onder zich een enorme dreun, die meteen werd gevolgd door een hoop gegil en het rennen van vele voeten. Onder de koperen plaat was niets bijzonders te zien, dus besloot hij maar eens naar beneden te gaan, om te kijken waar al die consternatie nou toch vandaan kwam. Eenmaal beneden angekommen in de centrale hal van het hotel, trof hij een grote groep mensen aan waarvan er een aantal met open mond naar boven stonden te staren, terwijl de overigen zich hadden verzameld rond een grote berg versplinterd glas, met daartussen hier en daar nog wat verwrongen stukken metaal. Het bleken de overblijfselen te zijn van een enorme kroonluchter die daar al jaren aan het plafond had gehangen en nu opeens op onverklaarbare wijze naar beneden was gevallen. . . .

Zurich

Een ervaring die ik zelf meemaakte was gedurende een verblijf van meerdere weken bij de fabriek aan de Bodensee. We waren daar met een stuk of twaalf collega's uit allerlei Europese landen en moesten ons in het weekend maar zien te vermaken.

Eén van ons wist te vertellen dat je als buitenlander in het Zwitserse Zürich belastingvrij, dus goedkoop elektronica kon kopen. Twee collega's waren met de auto gekomen en zo persten we op de zaterdag ons met z'n allen in die twee auto's en vertrokken richting Zürich. De stemming was jolig en eenmaal in het winkelcentrum aangekomen werd dat er niet minder op. Een Spaanse collega, Manuel zat naast mij in de auto. We konden het goed samen vinden. De hele week had hij al geintjes zitten maken dat hij met mij de plaatselijke bank wilde gaan beroven. Hé Robby, are we going to rob the bank today was altijd zijn eerste kreet s'morgens bij het ontbijt. We baarden daar onder die bedaarde Zwitsers wel enig opzien met ons luidruchtig gedrag. Er werd flink wat gekocht, want het was immers goedkoop, zo was ons verteld. . . Toen iedereen luidruchtig zijn inkopen had gedaan en we een hapje hadden gegeten, togen we huiswaarts. Bij de grens aangekomen mocht de eerste wagen ongehinderd doorrijden, maar onze wagen, direct daar achter, moest aan de kant voor controle. Aufmachen die kofferbak dus. En daar kwamen natuurlijk al onze zojuist aangeschafte spullen tevoorschijn. Het was een hele stapel nieuwe elektronica. Allemaal aussteigen was nu het bevel. We werden naar een kantoorje gedirigeerd waar we onze paspoorten moesten tonen. Nu ontstond er een hoop commotie onder de Duitse grenswachten, toen ze opeens werden geconfronteerd met een Zweeds, Frans, Fins, Nederlands, Spaans en Engels paspoort op hun bureau. Dat was hoogst verdacht. Er werd nu druk getelefoneerd met het hoofdkantoor en wij werden min of meer opgesloten in een naburig kamertje. Ze denken misschien wel dat we een internationale smokkelaarsbende zijn dachten sommigen van ons. Tja, daar zaten we dan, maar de stemming zat er nog steeds goed in. Een beetje baldadig waren we zelfs. Na enige tijd ging de deur open en trad er een hoge geüniformeerde mijnheer binnen. Het was er een met zo'n hoog oplopende pet, u kent dat wel. Bij ons wordt zoiets ook wel een "hoera-pet" genoemd. Hij begon in het Duits een heel verhaal tegen ons af te steken waar niemand veel aandacht aan besteedde. Dit simpelweg omdat geen mens een woord Duits sprak en er dus ook geen woord van kon verstaan. Ik wel, maar ik hield mijn kruit nog even droog en mijn mond dicht. Ik kreeg het wel even een beetje benauwd toen Manuel het presteerde om onder de toespraak van de Duitse douane chef, halffluid bij mij te informeren of we vandaag de bank nog wel gingen beroven... Gelukkig hoorde of begreep de Duitse chef dit niet, maar toen hij merkte dat er op zijn betoog niet werd gereageerd, herhaalde hij zijn toespraak nogmaals, maar nu een stuk luider maar helaas, ook dat hielp niet. Het bleek uiteindelijk, dat geen enkele douanier daar een woord Engels sprak. Daarna heb ik hem uit de nood geholpen omdat ik bang was dat we anders de hele middag in dat kantoorje hadden moeten blijven. Ik besloot in het Duits de situatie maar uit te leggen.

"Ach so", allemaal auslander op cursus dus bij die bekende fabriek aan de Bodensee. Er werd ook meteen gebeld naar het winkelcentrum in Zurich om mijn verhaal te checken. Daar konden ze zich die herrieschoppers nog héél goed herinneren, dus dat klopte wel. Maar. . . zeiden ze daar, het waren er veel meer dan zes man! Hoe zat dat, werd mij daarop gevraagd? Was er dan nog een auto? Ja, beaamde ik. Oei, dat was dan niet zo best. Dus deze douanepost had ons wel gevangen, maar een andere auto met smokkelaars ongehinderd door laten gaan? Ja, dat klopt beaamde ik maar.

Waren we nu eigenlijk strafbaar, zo informeerden we even later toen de gemoederen weer wat bedaard waren.

Ja en nee, was het antwoord. We mochten als buitenlanders inderdaad "in transit" goederen kopen, doorvoeren en meenemen naar ons eigen land, maar dat hadden we dan wél even moeten melden bij de douane in kwestie. Die zouden dan wel beslissen of het ons was toegestaan of niet. Eenmaal terug in het hotel hebben we onze collega's van de andere auto nog een beetje op de kast kunnen jagen door ze te vertellen dat de Duitse douane nog even langs zou komen om ook hun aankopen te checken. Alles bij elkaar genomen was het weer eens een welkome onderbreking van een paar weken technische trainingen.

JAARVERSLAG SECONER BESTUUR 2019

Stichting Senioren Contact Nerefco

Bestuur

In 2019 heeft het bestuur 8 maal vergaderd. Ook is er veelvuldig overleg geweest via e-mail over devoorbereidingen voor de reünie.

Verder zijn er bijeenkomsten geweest in kleiner verband, commissies, t.b.v. specifieke doeleinden

In het begin van het jaar is Klaas Otter uit het bestuur getreden. Zijn functie wordt voorlopig niet opgevuld. De werkzaamheden zijn verdeeld onder de overige bestuursleden.

Deelnemers.

Op 1 januari 2019 was het deelnemersaantal 692; op 31 december 699. Er zijn dat jaar 17 deelnemers en 5 nabestaanden komen te overlijden.

In 2019 zijn er 18 personen gepensioneerd en deelnemer van Seconer geworden.

Activiteiten.

Reünie

In 2019 is er gekozen om de reünie naar het Spoorwegmuseum te Utrecht te organiseren.

Voor het bestuur is dit het belangrijkste aandachtspunt. Het is uiteindelijk de bedoeling dat oud-collega's elkaar in een ongedwongen sfeer kunnen ontmoeten.

De opkomst is de laatste jaren groot en constant.

Dit jaar hebben we op de reünie een delegatie van het managementteam mogen ontvangen. Zij gaven een overzicht van de belangrijkste projecten, die nu binnen bpRR leven.

Dit was waardevol en we hopen dat we ook bij volgende activiteiten een inkijkje kunnen blijven krijgen van de actieve organisatie. Zeker door de energietransitie is dit zeer interessant voor de meeste deelnemers.

Als bestuur constateerden we wel dat we sommige groepen nooit zien op de reünie.

Wellicht moeten we in de toekomst ook andersoortige bijeenkomsten organiseren.

Om een beter beeld te verkrijgen van de behoeftes bij de deelnemers hebben we eind 2019 een enquête georganiseerd.

In 2020 zullen we de resultaten analyseren. Als we overgaan tot andere activiteiten zal dat pas in 2021 kunnen plaatsvinden. In 2020 zullen we nog een reünie 'oude stijl' organiseren.

Seconer Nieuws

Ieder kwartaal wordt Seconer Nieuws uitgegeven door de redactie.

Dit is ook weer in 2019 gebeurd. De vormgeving van de nieuwseditie is gewijzigd. Gezien de feedback van de lezers is de nieuwe vormgeving goed ontvangen.

Naast de reguliere artikelen is er een streven om met bijvoorbeeld interviews een betere relatie te bewerkstelligen tussen de actieve organisatie en de gepensioneerden.

Voorlopig blijven we een papieren editie uitgeven. Veel deelnemers stellen dit zeer op prijs.

We hebben nog geen compleet e-mailbestand om de digitale editie te verzenden.

De overgang naar digitaal zal daarom een geleidelijk proces worden.

Website.

Dit jaar is er een nieuwe website tot stand gekomen. Dit was noodzakelijk vanwege de beperkte functionaliteit van de vorige website en de toenemende behoefte aan beveiliging. De nieuwe website is voldoende beveiligd om de komende jaren van dienst te zijn.

Een eerste opzet is tot stand gekomen. Geleidelijk zullen er meer functies ingericht worden.

Zo kunnen artikelen uit de Seconer Nieuws gepubliceerd worden. Ook andere artikelen over b.v. bp-toekomst kunnen geplaatst worden.

PV lidmaatschap.

De personeelsvereniging is in 2019 uitgebreid met leden van bp Nederland.

Het was daarom nodig om een nieuwe overeenkomst te sluiten tussen de PV, Seconer en de directie van BPRR.

Er is inmiddels een overeenkomst tot stand gekomen waarbij PV leden uit de Seconer gemeenschap ook een vergoeding moeten betalen voor lidmaatschap van de PV en een eventuele extra bijdrage voor het lidmaatschap van bepaalde secties zoals bijv. de Autohobbyclub (AHC).

Het betreft ongeveer 65 Seconer deelnemers die ook lid zijn van de PV.

Het uitgangspunt is dat de niet-actieve leden dezelfde rechten en plichten hebben als de actieve PV leden.

De overeenkomst zal jaarlijks worden geëvalueerd door de drie betrokken partijen.

Het bestuur van Seconer zal voor een gedeelte de contributievergoedingen bijhouden en controleren.

Jan Ketellapper

Paul Vieveen

PUZZELS, GRAPPEN EN MEER....

Zo moeilijk is Nederlands niet, je moet alleen maar goed lezen

ANTILOOP = middel tegen diarree
 BEDACHT = naast bed nummer zeven
 ACHTERAF = min acht
 CONTINENTEN = inenten op een delicate plaats van het lichaam
 PAPIER = zwaarlijvige ler
 MINISTER = heel kleine ster
 KRAKELING = zoontje van een inbreker
 PROFEET = professor aan tafel
 KAARSRECHT = recht om kaarsen te vervaardigen
 VERTROUWEN = in het buitenland trouwen
 UURWERK = werk dat per uur betaald wordt
 MINIMAAL = kleine maaltijd
 PANAMA = vader laat moeder voorgaan
 KIESKEURIG = tand in goede staat
 MISLEIDER = priester
 POLITICUS = zoen van een politieagent
 EILEIDER = autoritaire kip
 KOEPON = nachtgewaad voor rund
 OORDEEL = lel van oor
 PALING = vader van een Chinees meisje
 SUPER-DE-LUXE = onbetaalde benzine
 UITDRUKKING = einde van constipatie
 VERZUIPEN = drinken in het buitenland

AGENTEN	HARING	SHIRTS
ANDER	KAARSVET	STEENWORP
AWARD	OPSTOOTJES	STUURT
BREDERE	OUTLAW	ZONET
DATGENE	OVAAL	
ERERONDE	POULET	
GROOTTE	RESET	

E	T	T	O	O	R	G	T	C	S
R	D	E	A	O	V	R	K	E	T
E	A	N	L	R	U	A	J	J	R
D	T	O	O	U	A	T	A	A	I
E	G	Z	T	R	O	N	L	L	H
R	E	S	S	O	E	P	D	A	S
B	N	V	T	C	K	R	R	E	W
T	E	S	E	R	A	I	E	I	R
T	P	R	O	W	N	E	E	T	S
O	N	G	A	G	E	N	T	E	N

PERSONALIA

Met Pensioen :

in deze editie: 211 ervaringsjaren gepensioneerd

1 april 2020	Dhr. J. (Jaap) Mastenbroek, Cost Engineer, 14 dienstjaren
1 juli 2020	Dhr. J. (Jan) Bevaart, Asset Trainer, 40 dienstjaren
1 juli 2020	Dhr. R. (Rob) van Winkelhof, Allround Operator, 40 dienstjaren
1 juli 2020	Dhr. H. (Henk) Koppers, Senior Operator, 40 dienstjaren
1 juli 2020	Dhr. J.R. (John) Termaaten, Senior Waste and Soil, 39 dienstjaren
1 juli 2020	Dhr. E. (Eric) Sannes, Allround Laboratory technician, 38 dienstjaren

Overleden :

26 december 2019	Dhr. C.J. (Cees) van Sorge in de leeftijd van 93 jaar
28 december 2019	Dhr. R.F.M. (Richard) de Oude, in de leeftijd van 66 jaar
6 januari 2020	Dhr. D. (Dick) Dijkman, in de leeftijd van 83 jaar
9 januari 2020	Dhr. C. (Chris) Sparreboom, in de leeftijd van 56 jaar
2 maart 2020	Dhr. C.W.H. (Cees) van Dongen, in de leeftijd van 74 jaar
20 maart 2020	Mevr. M.C. van den Tempel-Jansen, in de leeftijd van 74 jaar
2 april 2020	Dhr. J. (Nico) van der Bijl, in de leeftijd van 80 jaar
6 april 2020	Dhr. J.A. (Joop) van der Torre, in de leeftijd van 83 jaar
30 april 2020	Mevr. D.E. Oostrom- Verhagen, in de leeftijd van 84 jaar
6 juni 2020	Dhr. J.J. Robër, in de leeftijd van 85 jaar
6 juni 2020	Mevr. A.P. van Lith-Kramer, in de leeftijd van 87 jaar
16 juni 2020	Dhr. H. van der Schee, in de leeftijd van 89 jaar

Jubilarissen > 30- jarig jubileum: (bron Wijbijbp)

01-03-2020	A.H.C. (Arthur) van Tienen - 40 jaar	01-05-2020	H.S. (Herman) Dijkstra - 35 jaar
01-03-2020	R. (Rob) van Winkelhof - 40 jaar	01-05-2020	J.W. (Jan) Kruik - 35 jaar
01-03-2020	E.P.K. (Erwin) Bout - 35 jaar	16-05-2020	A.W. (Wim) Brus - 40 jaar
01-03-2020	T.J.C. (Tom) Woelders - 35 jaar	01-08-2020	P.H. van Driel, 30 jaar
10-03-2020	P.J. (Rob) Heyster - 40 jaar	11-08-2020	J. van Meggelen, 40 jaar

De redactie ontvangt, vanwege de privacywetgeving (AVG), **niet automatisch** bericht van overlijden.

Als u er prijs op stelt om het overlijden te publiceren in Seconer-Nieuws stuur dan een overlijdensbericht naar:

redactie@seconer.nl

BELANGRIJK!

Seconer-Nieuws en de Algemene Verordening Gegevensbescherming:

Gegevens mogen niet meer zomaar, zonder toestemming, worden verstrekt aan derden. We ontvangen dus niet meer automatisch gegevens van de pensioenuitvoerder of de administratie van BPRR.

Het is daarom belangrijk dat u ons laat weten wanneer:

- u met pensioen gaat,
- u een bericht van overlijden wilt doorgeven,
- u Seconer-Nieuws wilt ontvangen.

U kunt berichten doorgeven op het mailadres: Redactie@seconer.nl

Stichting Senioren Contact Nerefco, contactorgaan voor senioren van bp Raffinaderij Rotterdam en Texaco

REDACTIE SECONER-NIEUWS

Rinus Poppelaars

Eindredactie
Bogerdweg 39
4315CB DREISCHOR
0623695978

Poppelm@zeelandnet.nl

Piet van Kessel

Scherpenhoek 80
3085EG ROTTERDAM
010-5016851

Kessel.PA@inter.nl.net

Klaas Kuipers

Slotlaan 28
3233DD OOSTVOORNE
0181-485797

klaas-ali.kuipers@planet.nl

Rob van Breda

Lumeyweg 49
3231CD BRIELLE
0181-416364

rivanbreda@gmail.com

BESTUUR STICHTING SECONER

Gerrit van de Peppel, Voorz.

Damiaanstraat 21
4834WB Breda
06-29061118

voorzitter@seconer.nl

Paul Vieveen

Van Hogendorpstraat 9
3299AR Maasdam
078 6763237

secretaris@seconer.nl

Piet Timmers

Eemsteyn 1
4251HM Werkendam
06 22898310

penningmeester@seconer.nl

Leny Voorberg

Annie M.G. Schmidtsingel 34
4421TA Kapelle
06 30609798

leny@seconer.nl

Jan Ketellapper, IT-zaken

Gaarde 7
3232 VW Brielle
06 19200128

info@seconer.nl

Rinus Poppelaars

Bogerdweg 39
4315CB Dreischor
06 23695978

redactie@seconer.nl

Rekening nummer Stichting Seconer: NL57RAB0 00142030600

BELANGRIJKE ADRESSEN

Seconer mutaties

Nieuw lid - Recent gepensioneerd

www.seconer.nl Klik aan: CONTACT (bruine balk)

Kies doorgeven: Personalía/adreswijziging/e-mail wijzigen
of schriftelijk Van Hogendorpstraat 9 3299 AR Maasdam.

Pensioenfonds BP

website: www.pensioenfondsbp.nl

adres: Pensioenfonds BP

p/a Syntrus Achmea

Postbus 90170, 5000 LM Tilburg

Telefoon (09.00-17.00 uur): 013 4622352

e-mail: pensioenfondsbp@achmea.nl

ASR Levensverzekering N.V.

Postbus 2072— 3500HB Utrecht

Tel.: 030-2574400

e-mail: www.asr.nl/e-mail

Www.mijnaspensioen.nl/chevron

bp Raffinaderij Rotterdam B.V.

Doorgeven van mutaties:

T.a.v. afdeling HR-services

Postbus 1131

3000BC Rotterdam